

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 289/08-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti P. K., B., zastúpeného advokátkou JUDr. M. P., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 157/2005, za účasti Okresného súdu Bratislava III, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 157/2005 p o r u š e n é b o l o .

2. P. K. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk [slovom dvadsaťtisíc slovenských korún (663,88 EUR)], ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava III je p o v i n n ý nahradiť P. K. trovy právneho zastúpenia v sume 8 011 Sk [slovom osemtisícjedenásť slovenských korún (265,92 EUR)] na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. M. P., Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2008 doručená sťažnosť P. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. P., Ž., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 157/2005.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že navrhovateľka - manželka sťažovateľa - podala 7. júla 2005 okresnému súdu návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, ktorému bola pridelená spisová značka 13 C 157/2005. Prvé pojednávanie v danej veci sa uskutočnilo 11. decembra 2006 (t. j. po 1,5 roku od podania návrhu), ďalšie pojednávanie sa konalo 25. januára 2007.

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Od 25. 01. 2007 do 31. 01. 2008, t. j. ďalší rok súd vo veci opätovne nekonal, nakoľko pojednávanie bolo až 31. 01. 2008, avšak toto bolo pre neúčast' kolízneho

opatrovníka bez prejednávania veci odročené na 08. 04. 2008.

Na pojednávaní 08. 04. 2008 súd vo veci nerozhodol a pojednávanie odročil na 29. 05. 2008, ktoré bolo opätovne odročené na 23. 09. 2008.“

Podľa názoru sťažovateľa nejestvujú žiadne opodstatnené dôvody, aby súd vo veci právoplatne nerozhodol, vzhľadom na to, že „... v zmysle § 23 ods. 1 zákona o rodine má súd z vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi nami manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia. Pokiaľ ide o zverenie mal. detí do osobnej starostlivosti, túto otázku jednoznačne vyriešil znalec PhDr. E. B., PhD. v znaleckom posudku č. 49/2007 zo dňa 12. 11. 2007. Výšku výživného mal určiť súd z dokladov predložených mnou odporcom i navrhovateľkou, ktoré preukazujú naše schopnosti, možnosti a majetkové pomery.“.

Sťažovateľ podal 10. júna 2008 sťažnosť na prietahy v konaní „predsedovi Okresného súdu Bratislava III, pričom na sťažnosť v zákonnej 30-dňovej lehote predseda Okresného súdu Bratislava III neodpovedal...“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ zastáva názor, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby vo veci jeho sťažnosti ústavný súd vydal nasledovný nález:

„Základné právo P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom Bratislava III postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 157/2005 porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava III prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 157/2005 konať bez zbytočných prietahov.

P. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500.000,- Sk (slovom päťstotisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátke JUDr. M. P., Ž., vo výške 8.011,- Sk na účet...“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 289/08-14 z 11. septembra 2008 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľa a podpredsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a podpredsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Podpredsedníčka okresného súdu vo vyjadrení č. Spr. 3522/08 z 30. októbra 2008, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 14. novembra 2008, uviedla:

„V prílohe Vám zasielam vyjadrenie zákonnej sudkyne JUDr. S. G., s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňujem.“

Zákonná sudkyňa v stanovisku k priebehu predmetného konania zo 6. októbra 2008 okrem iného uviedla:

„Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 7. 7. 2005, sa navrhovateľka domáhala, aby súd manželstvo účastníkov konania rozviedol a upravil na čas po rozvode práva a povinnosti k trom maloletým deťom.

Vec bola pridelená do môjho oddelenia dňa 23. 10. 2006.

Pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 11. 12. 2006 a následne dňa 25. 1. 2007. Potom súd nariadil znalecké dokazovanie, účastníci sa k nemu vyjadrili 27. 12. 2007, ďalšie

pojednávane bolo vytýčené na deň 31. 1. 2008, kedy nemal riadne doručené predvolanie na pojednávane kolízny opatrovník, z tohto dôvodu bolo pojednávane odročené na deň 8. 4. 2008. Na pojednávani dňa 8. 4. 2008 súd zaviazal odporcu, aby predložil súdu prílohu daňového priznania, účtovníctvo a osvedčenie o evidencii motorových vozidiel. Na pojednávani dňa 29. 5. 2008 odporca založil do spisu účtovníctvo, ale nepredložil súdu prílohy daňového priznania. Z tohto dôvodu bol opätovne požiadaný daňový úrad, aby zaslal súdu fotokópiu výpisov z daňového priznania odporcu za rok 2006 a 2007 spolu so všetkými prílohami. Pojednávane bolo z dôvodu doplnenia dokazovania odročené na termín 23. 9. 2008, nakoľko v auguste som čerpala riadnu dovolenku. Na pojednávani dňa 23. 9. 2008 bol vyhlásený rozsudok.

Myslím si, že súd vo veci konal bez zbytočných prieťahov.“

Právna zástupkyňa sťažovateľa v stanovisku z 21. novembra 2008, ktorým reagovala na vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu z 30. októbra 2008, uviedla:

„Okresný súd Bratislava III vo svojom vyjadrení neuvádza prečo v období od 07. 07. 2005 do 23. 10. 2006 nevykonal žiadny úkon a teda prečo bol v tomto období nečinný.

Počas obdobia od 25. 01. 2007 do 31. 01. 2008 bol súd opätovne nečinný, nakoľko zo znaleckého posudku č. 49/2007 súdneho znalca PhDr. E. B., PhD. vyplýva, že uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 13 C 157/2005 zo dňa 21. 03. 2007 bolo znalkyni doručené až 01. 10. 2007, t. j. po viac ako pol roku, pričom znalkyňa posudok vypracovala 12. 11. 2007, z čoho vyplýva, že prieťahy nespôsobil znalec, ale súd.

Prvé pojednávane vo veci sa uskutočnilo až po 1,5 roku od podania návrhu - 11. 12. 2006. Ďalšie pojednávane vo veci bolo dňa 25. 01. 2007. Od 25. 01. 2007 do 31. 01. 2008, t. j. ďalší rok súd vo veci opätovne nekonal, nakoľko pojednávane bolo až 31. 01. 2008, avšak toto bolo pre neúčast' kolízneho opatrovníka bez prejednávania veci opätovne odročené na 08. 04. 2008.

Okresný súd Bratislava III porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III, č. k. 13 C 157/2005, nakoľko súdne konanie prebieha už 3 roky a za obdobie 2,5 roka (od 07. 07. 2005 do 11. 12. 2006 a od 25. 01. 2007 do 31. 01. 2008) súd vo veci nekonal.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ktoré sú obsahovo totožné.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru, predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o rozvode manželstva so súčasťou úpravou práv a povinností k maloletým deťom. Vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania, kde najmä otázka zverenia maloletých detí do starostlivosti jedného z rodičov na čas po rozvode manželstva vyžaduje podrobné preskúmanie vhodných podmienok pre ich výchovu, ako aj snahu oboch účastníkov konania (rodičov) o zverenie maloletých práve do jeho starostlivosti, považuje ústavný súd predmetné konanie po skutkovej stránke za pomerne náročné (IV. ÚS 244/04, IV. ÚS 142/07). Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a nevykazuje známky zložitosti.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd konštatuje, že správanie sťažovateľa v predmetnom konaní pred okresným súdom neovplyvnilo jeho dĺžku tak, aby mu bolo možné pričítať podiel na stave, v akom sa vec v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nachádzala.

Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 13 C 157/2005 ústavný súd zistil, že okresnému súdu bol 7. júla 2005 doručený návrh manželky sťažovateľa ako navrhovateľky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Okresný súd vydal 27. júla 2005 pokyn na doručenie návrhu sťažovateľovi na vyjadrenie a uznesením č. k. 13 C 157/05-29 z 5. októbra 2005 ustanovil kolízneho opatrovníka na zastupovanie maloletých detí v predmetnom konaní. Po doručení tohto uznesenia účastníkom konania bol spis 8. novembra 2005 predložený zákonnému sudcovi na ďalší postup a 9. marca 2006 bola vec pridelená inej zákonnej sudkyňi.

Okresný súd nariadil 29. mája 2006 termín pojednávania na 20. október 2006 a vydal pokyn na vypravenie prípisu sťažovateľovi. Nariadené pojednávanie bolo 8. augusta 2006 zrušené z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne na stáž. Spis bol následne 23. októbra 2006 pridelený inej zákonnej sudkyňi.

Okresný súd nariadil 9. novembra 2006 termín pojednávania na 11. december 2006 a vydal pokyn na pripojenie súvisiaceho spisu tohto súdu vedeného pod sp. zn. 38 P 123/05. Na pojednávaniach 11. decembra 2006 a 25. januára 2007 okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi, pričom ostatné pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania.

Uznesením okresného súdu č. k. 13 C 157/05-82 z 21. marca 2007 bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a klinickej psychológie dospelých. Uznesením č. k. 13 C 157/05-85 z 10. mája 2007 okresný súd povolil navrhovateľke uhradiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania v mesačných splátkach (na základe žiadosti navrhovateľky zo 17. apríla 2007).

Okresný súd vydal 24. júla 2007 pokyn na doručenie uznesenia č. k. 13 C 157/05-82 z 21. marca 2007 ustanovenej znalkyni a na základe prípisu z 26. septembra 2007 jej bol predmetný spis zaslaný. Znalecký posudok č. 49/2007 bol okresnému súdu doručený 16. novembra 2007. Okresný súd vydal 30. novembra 2007 pokyn na doručenie znaleckého posudku účastníkom konania a 15. januára 2008 nariadil termín pojednávania na 31. január 2008.

Pojednávanie 31. januára 2008 bolo uznesením odročené z dôvodu neúčasti kolízneho opatrovníka, ktorý nemal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie. Na pojednávaniach 8. apríla 2008, 29. mája 2008 a 23. septembra 2008 okresný súd vykonal ďalšie dokazovanie vo veci, pričom na ostatnom pojednávaní rozsudkom č. k. 13 C 157/2005-235 rozhodol, že manželstvo navrhovateľky a sťažovateľa sa rozvádza, a súčasne rozhodol o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Okresný súd vydal 20. októbra 2008 pokyn na doručenie rozsudku účastníkom konania. Predmetný spis bol 18. novembra 2008 predložený ústavnému súdu. Sťažovateľ podal 14. novembra 2008 proti prvostupňovému rozsudku odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 18. novembra 2008. Po vypracovaní predkladacej správy vydal okresný súd pokyn na predloženie spisu odvolaciemu súdu.

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v danej veci sa v období od 8. novembra 2005 do 9. novembra 2006 vyznačoval nečinnosťou (8. november 2005 až 29. máj 2006), ako aj neefektívnou činnosťou (od 29. mája 2006, kedy bol nariadený termín pojednávania, ktorý bol 8. augusta 2006 zrušený, následne bol tento súd opätovne nečinný do 9. novembra 2006), čo v konečnom dôsledku viedlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj

porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na skutočnosť, že na pojednávaní 23. septembra 2008 okresný súd rozhodol v danej veci rozsudkom, ústavný súd nevydal príkaz tomuto súdu konať v predmetnom konaní bez zbytočných prietáhov (IV. ÚS 311/07).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadost'účinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadost'účinenie v sume 500 000 Sk poukazujúc najmä na to, že *„právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádzam, mi spôsobuje nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu“*.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým dĺžku obdobia, v ktorom došlo k zbytočným priet'ahom, správanie s'ťažovateľa ako účastníka konania a povahu prejednanej veci, ktorá je predmetom posudzovaného konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia pre s'ťažovateľa v sume 20 000 Sk primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o náhrade trov právneho zastúpenia s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia advokátkou JUDr. M. P. Ústavný súd pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2007, ktorá bola 19 056 Sk. Náhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie s'ťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 3 176 Sk, t. j. spolu 6 352 Sk, čo spolu s režijným paušálom dvakrát 190 Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a DPH (19 % zo 6 732 Sk, osvedčenie z 1. marca 1998) predstavuje sumu 8 011,08 Sk. Keďže advokátka požadovala náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 011 Sk, ústavný súd ju priznal v sume, ktorú požadovala (IV. ÚS 311/07). Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne s'ťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008